

καλουμένη, (ἡμέρα κυμάτων και ἐρεθίνθων). Λέγεται δε ὅτι ἐζήσεν ὅσον και ὁ Μαθουτάλας, και ὅτι εἶχε τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος.

ΒΙΑΘΟΡΑ.

--εε--

ΚΡΟΚΟΔΕΙΔΟΙ. Ὁ Βολταῖρος, ὁμιλῶν περὶ τοῦ Ἡροδότου, εἶπεν· «ὁ πατήρ οὗτος τῆς ἱστορίας ὅστις ἐπλασε τόσους μύθους». — «Ce père de l'histoire qui nous a fait tant de contes». —

Ἡ ἰδέα αὕτη περὶ τῆς ῥοπῆς τοῦ Ἡροδότου πρὸς τὰ ψεῦδος ἐπεκράτησεν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας· ἀλλ' αἱ ἐπιστημονικώτεροι ἐρευνῶναι τῆς ΙΗ' και ΙΘ'. ἐκατονταετηρίδος, ἀπέδειξαν ὅτι ὁ πατήρ ἐκεῖνος τῆς ἱστορίας ἐγρηψε μετὰ παρατηρήσεις ἀκριβεῖς και θαθείας.

Ἀλλὰ και ὁ K. Geoffroy-Saint-Hilaire, φυσιολόγος Γάλλος, ἀνέλαβε νὰ δικαιολογήσῃ τὸν Ἡρόδοτον, και ν' ἀποδείξῃ κούρους τοὺς οὕτω ἐπιπολαίως καταδικάζοντάς αὐτόν.

Ὁ Ἡρόδοτος λέγει, παραδείγματος χάριν, ὅτι ὁ κροκόδειλος «πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν ἐξ ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται,» ὅτι ἔχει τὴν κάτω γνάθον ἀκίνητον, ὅτι προσάγει τὴν ἄνω τῆ κάτω, ὅτι μόνον μεταξὺ τῶν θηρίων δὲν ἔχει γλῶσσαν και τὰ τοιαῦτα.

Λέγει προσέτι ὅτι ὁ κροκόδειλος, αὐξανόμενος, γίνεται εἰς ἐπτακαίδεκα πῆχας και μεζῶν ἐτι, και ὅτι ἐξέρχεται ἀπὸ ἰσθμῶν ὅχι ποτὲ μεγαλύτερον ὠοῦ χηνός. Βεβαίως δὲ συγχρόνως ὅτι, ὅταν ἐκβαίνει ἐκ τοῦ ὕδατος εἰς τὴν γῆν, ἀναίγων τὸ στόμα τὸ ὅποιον εἶχε γενεῖ μεστὸν ἐδέλλων ἐνῶ ἦτο ἐντὸς ἐκεῖνου, ἐπιτρέπει εἰς μικρὸν τι πτηνόν, τροχίλον καλούμενον, νὰ εἰσδύῃ εἰς αὐτό, και νὰ καταπίνῃ τὰς ἐδέλλας· και ὅχι μόνον δὲν τὸ βλάπτει, ἀλλὰ και ἡδεται ὠφελούμενος. (*)

Ὁ σοφὸς Γάλλος οὕτινος ἐμνημονεύσαμεν τὸ ὄνομα ἴδεν ὅλα ταῦτα ἰδίως ὀφθαλμοῖς· προστίθει δὲ μόνον ὅτι ὁ κροκόδειλος ἔχει μὲν γλῶσσαν, ἀλλ' εἶναι τοσοῦτω ἐρηχεῖα, ὥστε οὐδὲ νὰ ἐγγίσῃ δι' αὐτῆς δύναται τὰς ἐν τῷ λάρυγγί του ἐδέλλας (**).

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ ΙΝΔΙΚΑΙ. Ἡ ἀνατροφή τῶν κατοικιδίων ζῶων εἶναι πάντῃ ἀτελής παρ' ἡμῖν. Εἰς τὴν δυτικὴν ὁμοίως Εὐρώπην, και τὰ τετράποδα και αἱ ὄρνεις ὑποβάλλονται εἰς πεφροντισμένην ἀγωγὴν, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς εἶναι διττός· α.) νὰ κατασταθῶσιν αὐτὰ εὐρωστότερα και ἐπομένως παραγωγὰ

πλειοτέρου εἰσοδήματος εἰς τὸν κτηνοτρόφον, και β.) νὰ ἀναδειχθῇ τὸ κρέας αὐτῶν και λιπαρότερον και γλυκύτερον. Καὶ μὴ νομίσωμεν ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο προσὸν ὠφελεῖ μόνον τοὺς γαστριμάργους· ἐξ ἐναντίας εἰσάγει οἰκονομίαν και εἰς τῶν πολυφάγων αὐτῶν τὸ βαλάντιον. καθόσον τὸ λιπαρὸν και εὐχυμον κρέας χορτάζει ταχύτερον τὸν τρώγοντα.

Ἐν τῶν ζῶων τούτων, οὕτινος πρὸ τινων ἐτῶν γίνεται μεγίστη χρῆσις παρ' ἡμῖν εἶναι και ἡ Ἰνδικὴ Μελεαγρίς· αὕτη ἀντικατέστησε πολλαχού τὸ ἄλλοτε κλασικὸν ἀρνίον. Σπανίως προσκαλεῖσαι εἰς γεῦμα χωρὶς νὰ σὲ παρουσιάσωσι και κοῦρχον ἢ γάλλον ἐψητόν· ἀλλὰ και σπανίως ἡ γεῦσις του ἡδύνει τὸν οὐρανίσκον σου.

Ἡ ἀνατροφή τῶν νεοσσῶν τῶν μελεαγρίδων, εἶναι ἴσως, μεταξὺ ὄλων τῶν κατοικιδίων, ἡ μᾶλλον δύσκολος· διότι ἡ ἐποχὴ τῆς ἀναβλαστῆσεως τοῦ ἐρυθροῦ λάρου αὐτῶν εἶναι εἰς ἄκρον κρίσιμος. Πολλὰκις ἀποθνήσκουσι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην και τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τὸν ὅποιον ἔχεις εἰς τὴν αὐλὴν σου.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία, ἥτις ἔχει πλουσιώτατον ὀρνιθοτροφεῖον παρὰ τὸν προσφιλεῖς ὑποστατικὸν τοῦ συζύγου της, εὗρεν ἐσχάτως μέθοδον τοῦ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων τὰ ὅποια ἀφῆρκαζε προῶρως ὁ θάνατος κατὰ Ἰούλιον και Ἰαῦλιον. Ἀφοῦ ἐξήντησε πρὸς τοῦτο πάντα γνωστὸν τρόπον, δοῦσα ἐπὶ ματαίῳ εἰς τοὺς νεοσσούς και πετροσέλινον, και κνήδας ἀνακάνθους και ἄλλα τοιαῦτα, μετεχειρίσθη ἐπὶ τέλους κρόμμου φέροντα και τὸν χιτῶνα και τὸν κορμὸν των. Ἐκτοτε ὁ θάνατος ἐπαυσε σχεδὸν ὅλως διόλου.

Ὁ τρόπος αὐτός, μεταφερθεὶς ἀμέσως και εἰς Γαλιαν, εὐδοκίμησεν ἐπίσης, ἀλλ' ὅπως οὖν διαβρῦθμισθεὶς ὑπὸ τῶν ὀρνιθοτρόφων· διότι πρὸς τὰ κρόμμου, προσθέτουσι και ἴσῃν δόσιν ἄρτου βεβρογμένου, και ὠῶν πεπηγμένων, τὰ ὅποια, κατακερματίζοντες δίδουσι εἰς τὰς μελεαγρίδας.

Ἡ τροφή αὕτη ἀρέσκει εἰς ἄκρον εἰς τὰς ὀρνιθας ταύτας· και πρῶτον μὲν καταβροχθίζουσι τὰ λευκὰ μέρη τοῦ βολβοῦ, δεύτερον δὲ τὸν κορμὸν, μετὰ ταῦτα τὰ ὠῶ, και ἐπὶ τέλους τὸν ἄρτον, και τοῦτον διότι μετίσχε τῆς ὀσμῆς τῶν κρομμύων τὰ ὅποια ὑπεραγαπῶσι.

Τὸν τρόπον τοῦτον, δοκιμασθέντα και ἐν Ἀγγλίῳ και ἐν Γαλίῳ, συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς ὀρνιθοτρόφους τῆς Ἑλλάδος.

ΛΙΞ ΓΑΛΑΚΤΟΦΟΡΟΣ. Ὁ Ἀριστοτέλης ὁμιλεῖ περὶ τινος αἰγὸς ἀρρένος ζῶντος ἐν τῇ νήσῳ Λήμνῳ, ὅστις ἔχων δύο μαστοὺς, εγάλα ἡμέλγετο τοσοῦτον ὥστε γίνεσθαι τροφαλίδας, ἢ τυρία μικρά. Προστίθει δὲ ὅτι ὁ παράδοξος οὗτος αἰξ γεννήσας υἱὸν μετέδωκε πρὸς αὐτόν τὸ γαλακτοποιητικὸν τοῦτο προτέρημά του. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐθεωρήθη παρὰ τοῦ χρησμοῦ ὡς προσημαῖνον ἐπίκτησιν ἢ αὐξήσιν χρημάτων. (*)

(*) Ἡρόδ. Βιβλ. Β'. Κεφ. 68.

(**) Περὶ κροκόδειλου ἀνάγνωθι και τὰ ἐν τῷ Φυλλ. ΚΓ' τῆς Πενδώρας Σελ. 355—356. γραφέντα.

(*) Ἀριστοτ. περὶ ζῶων ἱστορ. Βιβλ. Γ'. Κεφ. 20.

Ἄλλα παρά τοὺς αἴγας παρατηρήθησαν καὶ ἄλλα ζῶα ἄρρυνα γαλακτοφόρα. Ὁ Martin Schuring ἐν τῷ περὶ Συλληφιολογίας συγγράμματι του, καὶ ὁ Haller ἐν τοῖς φυσιολογικοῖς αὐτοῦ Στοιχείοις, ἀναφέρουσι παραδείγματα τοιαῦτα, βεβαιωθέντα μετὰ παρατηρήσεις γενομένας τὴν 17. 13. καὶ 17. ἑκατονταετηρίδα, ἀναγόμενα εἰς κύνες, γαλαῖς, ταύρους καὶ κριοὺς ἄρρυνας.

Ὁ Ἀριστοτέλης βεβαιῶσὶ προσέτι, ὅτι ἀκαὶ ἐν τοῖς ἀνδράσι μεθ' ἧσιν εἰσὶς ἐκθλίβεται ὀλίγον γάλα, καὶ ὅτι ἀμελγόμενοί τινες ἐκφέρουσι καὶ πολύ. (**)

Τὸ περιεργὸν τοῦτο ἐπικυροῦσι καὶ οἱ νεώτεροι, ὅτε Schuring, καὶ ὁ Haller, καὶ ὁ Schacher, προσεπιφέροντες μάλιστα καὶ πολλὰ παραδείγματα. Ὁ K. Humboldt ἐν τῇ Περιηγήσει αὐτοῦ κατὰ τὰς ἰσημερινὰς χώρας ὁμιλεῖ περὶ ἀνδρός τινος ὅστις, ὄχι μόνον ἦτο γαλακτοφόρος, ἀλλὰ καὶ γάλα ἰκανὸν ἔχων ἐγαλοῦχον πάντα ὀλοκλήρως μῆνας τὸ τέκνον του. Ἡ εὐπιστία καὶ ἡ φαντασία περιηγητῶν τινῶν, καθολικεύσασα τὰ παραδείγματα ταῦτα, διέδωκεν ὅτι ἐν Βρασιλλίᾳ καὶ ἐν αἰσὶ χώραις τῆς Ἀφρικῆς, τὰ βρέφη γαλακτατροφουῦνται ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ ὄχι ὑπὸ γυναικῶν.

Τοιοῦτος τράγος γαλακτοφόρος ὑπῆρχε τὸ 1845 καὶ ἐν τῷ κτηνατροφείῳ τῆς Γαλλίας· ἦτο δὲ εἰς ἄκρον μεγαλόσωμος καὶ ἀκέραιος, καὶ ἐζήτηεν ἐν τῷ καταστήματι ἐκεῖνῳ πέντε ἔτη. Καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα οἱ δύο ὀγκωδέστατοι μαστοὶ του περιεῖχον ἀδίκκῳπως γάλα, ἀφθονώτερον μὲν τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος, πυκνότερον δὲ τὸν χειμῶνα. Ἐγένετο δὲ πολλὰς πατῆς. Καὶ ποτε ἀποθανούσης τῆς μητρὸς ἐνὸς τῶν ἐριφίων του, αὐτὸς ἐγαλοῦχον τὸ ὄρφανόν.

Ἡ ΜΗΤΗΡ.

Ἄσπληνος, ζορέδης νύξ! στενάζουσι τὰ στοιχεῖα.
Ὁ πλημμυρήσας ποταμὸς ἄρριζίων ἀνυβράζει.
Τὴν γῆν νὰ κούψῃ σύμπασαν τὸ ὕδωρ πλησιάζει.
ὦ! θέαμα ἐλασινόν! ὦ! ἐποψὶς ἀγρῆ!!

Τὰ θέμεθλα σαλεύονται· οἰκίαι καταπίπτουσι.
Οὐδαίς φραγμὸς ἀντικαταίει εἰς ῥεῦμα καταβαίνον.

(**) Διότι. Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην (Β:δλ. Α'. Κεφ. 12) εἰς ὅλους τοὺς ἄρρυνας «ἐγγίνεται γάλα» ἀλλὰ δὲν ἐξέρχεται διότι «πικρὴ ἢ σὰρξ τοῖς ἄρρυνας, ταῖς δὲ γυναῖξιν ἰσομῆ, καὶ πόρων μεστή».

Κραυγαὶ φευγόντων ἀνετηχοῦν καὶ θρήνοι πνιγομένων,
Καὶ ζῶα δένδρα καὶ νεκροὶ τὰ ὕδατα καλύπτουσι.

Πλὴν μόνη ἀδιάφορος οὐτ' ὄτα, οὐτ' αἰσθήσεις,
Ἡ μήτηρ ἔχει· ἀπαθὴς δὲν φεύγει· δὲν κινεῖται.
Ἄ! τὸ ἀθῶν τέκνον τῆς νεκρὸν ἐμπρὸς τῆς κεῖται,
Καὶ πέριξ τῆς γῆ ἔρημος ἢ θορυβοῦσα φύσις.

Τὸ ῥεῦμα· αὐξάνει· ὄδυμοι πληροῦσι τὸν αἶρα.
Πλὴν οἱ κλαυθμοὶ δὲν παύουσι καὶ θρήνοι τῆς ἀθλίας.
Τῆς θορυβοφόρου ταραχῆς, τῆς λύσσης τῆς ἀγρίας,
Ἡ ταραχὴ τοῦ στήθους τῆς πολὺ ἀγριωτέρα.

Ὡς φεύγοντα φαντάσματα διώκει ὁ βορέας
Γιγαντιαῖα τμήματα διαφανῶν κρυστάλλων
Τὸ κῶμα, πᾶν ἐμπόδιον, πᾶν χῶμα ὑπερβάλλον,
Ἐψοῦται, εἰς τὴν κλαύουσαν νὰ αἰώσῃ θλίψεις νέας.

Πλὴν τολμηρὸν πλοῖάριον προβαίνει νὰ τὴν αἰώσῃ·
Βραχίλων ὁδηγεῖ αὐτὸ ἀόρατος καὶ θεῖος.
«Δαβὲ ὅ,τι πολύτιμον,» ἤκουσθη αἰωνιόβιος,
«Καὶ σπαῦπον πρὶν τὰ ὕδατα εἰσέτι ἀναβῶσι»

Εἰς τὴν φωνὴν ἡ δυστυχὴς ἠγέρθη ἐκ χιλίων
Καρδιοφθάρων σκέψεων καὶ στοχασμῶν βαθέων·
Τὸ βλέμμα περιέστρεψε ψυχρὸν καὶ ὀκνηρὸν· . . .
Ἡ μοῖρα καταστρεπτικὴ, ὁ θάνατος πλησίον!

Ἄδημονοῦσ' ἀπανταχοῦ ζητεῖ τοὺς θησαυροὺς τῆς.
Πλὴν δὲν εὗρισκ' ἠδύσματα, ἀδάμαντας, χρυσοῦν.
Ἡ ὄρασις τῆς ἀσθενῆς ἐκ τῶν πολλῶν ὀκαρῶν,
Ἐκ τῆς ἀμετροῦ θλίψεως ἐσάλειψεν ὁ νοῦς τῆς.

«Ἐλθέ» καὶ πάλιν ἔκραξε φωνὴ ἀπὸ τοῦ πλοῖου·
«Πᾶσα στιγμὴ πολύτιμος, ἐλθέ καὶ μὴ θραδύνῃς.»
Καὶ πάλιν περιθλίψαντες οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκείνης
Ἀπῆντησαν τὸ λείψανον τοῦ πελιῶνῦ παιδίου.

«ὦ! δυστυχία!!» ἔκραξαν τὰ γέγηθ' τῆς ἀθλίας·
«Ἴδοῦ, ἴδοῦ ὁ θησαυρὸς· αὐτὸν ἐζήτουσι μόνον.»
Τὸ τέκνον τῆς ἐπέρασα ἐπὶ τῶν βραχιόνων
Ἐβρίφθ' εἰς τὸ πλοῖάριον μὲ γέλωτα μανίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΤΑΚΟΙΖΗΝΟΣ.